

Sygn. akt VI GC 164/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak-Sobierajska

protokolant st. sekr. sąd. Bożena Gościńska

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko J. M.

o zapłatę

- 1) uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 3 grudnia 2014r. wydany przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie VI GNc 420/14 odnośnie do kwoty 49.050,95 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy pięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) i umarza w tym zakresie postępowanie,
- 2) utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w pozostałej części.

Sygn. akt VI GC 164/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

T., (...)

VI GC 164/15

UZASADNIENIE

Powód K. P. w pozwie wniesionym w postępowaniu nakazowym domagał się zasądzenia od pozwanej J. M. kwoty 83.559,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym zwrotem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z powodem umowę handlową, która regulowała warunki współpracy stron w zakresie sprzedaży towarów oferowanych przez powoda. Pozwana kupiła od powoda towar wyszczególniony w fakturach VAT dołączonych do pozwu. Nie kwestionowała, ani jakości, ani ilości zakupionego towaru. Towar został odebrany bez zastrzeżeń, co pozwana potwierdziła podpisem na fakturach. Pozwana uregulowała część należności wynikającej z faktury VAT nr (...), z której pozostało do zapłaty 1.048,84 zł. Pomimo upływu terminu płatności pozwana nie uiściła należności. Powód wzywał

pozwana do zapłaty pisemnie i telefonicznie, lecz bezskutecznie. Pozwana uznała roszczenie powoda przesyłając zestawienie nierozliczonych z powodem transakcji oraz podpisując uzgodnienie salda.

Na dzień wniesienia pozwu zaległość pozwanej wobec powoda wynosi 83.559,20 zł. Na kwotę tę składają się: należność główna w wysokości 81.424,84 zł oraz skapitalizowane odsetki za okres od dnia wymagalności poszczególnych roszczeń do dnia 25 listopada 2014 r.

W dniu 3 grudnia 2014 r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniający powództwo (k. 72).

Pozwana złożyła zarzuty, w których zaskarżyła nakaz zapłaty w całości. Pozwana wniosła o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa z uwagi na fakt, iż wierzytelność powoda nie jest wymagalna. Pozwana przyznała, iż zawarła z powodem umowę handlową z dnia 13 lutego 2014 r. oraz że otrzymała towar, na który powód wystawił faktury załączone do pozwu.

Jednocześnie zarzuciła, iż towar był złej jakości oraz został dostarczony w uszkodzonych opakowaniach. Pozwana, będąc z powodem w stałych stosunkach handlowych, informowała go o wadach sprzedanego towaru, jednakże powód nie uznał swojej odpowiedzialności. Pozwana wskazała też, iż zawarła z powodem aneks do umowy handlowej. Według niej, zgodnym zamiarem stron przy zawarciu przedmiotowego aneksu, było udzielenie pozwanej zwłoki w spłacie wierzytelności do dnia 2 września 2015 r. W zamian za to pozwana udzieliła dodatkowego zabezpieczenia spłaty wierzytelności poprzez ustanowienie na rzecz powoda hipoteki kaucyjnej do kwoty 125.000,00 zł na nieruchomości należącej do pozwanej.

Pozwana wniosła też o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 98).

W piśmie z dnia 19 marca 2015 r. powód cofnął pozew co do kwoty 49.050,95 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia albowiem pozwana dokonała wpłaty tej kwoty w dniu 26 lutego 2015 r. W związku z tym powód domagał się zapłaty kwoty 34.508,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 49.050,95 zł od dnia 27 listopada 2014 r. do dnia 26 lutego 2015 r. (k.185).

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2015 r. tut. Sąd oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 224).

Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. oddalił zażalenie pozwanej na w/w postanowienie.

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał swoje stanowisko. Stanowczo zaprzeczył aby udzielił pozwanej zwłoki w zapłacie należności do 2 września 2015 r. Z aneksu wynika, że hipoteka została ustanowiona przez pozwaną wyłącznie w celu zabezpieczenia należności wynikających z umowy handlowej oraz w związku z udzieleniem kredytu kupieckiego. Ponadto powód zaprzeczył aby towar był wadliwy lub opakowania uszkodzone. Wskazał, iż pozwana nie składała żadnych reklamacji (k. 248).

Na rozprawie pełnomocnik pozwanej oświadczył, iż chciałby porozumieć się z powodem i spłacić zadłużenie k. 260 v.

Pełnomocnik powódki nie wyraził zgody na zawarcie ugody.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód prowadzi gospodarstwo rolne w M. oraz działalność gospodarczą pod firmą PW (...), której przedmiotem jest m. in.: sprzedaż hurtowa owoców i warzyw.

Pozwana prowadzi działalność gospodarczą „(...)” J. M.. Główny przedmiot tej działalności to sprzedaż hurtowa mięsa i wyrobów z mięsa, ponadto m. in. sprzedaż hurtowa owoców i warzyw. Pełnomocnikiem pozwanej jest jej mąż Z. M..

Dowód: odpisy z (...) k. 11, 12.

W dniu 13 lutego 2014 r. pomiędzy powodem (sprzedawcą), a pozwaną (kupującą) została zawarta umowa handlowa, której przedmiotem było określenie warunków sprzedaży towarów oferowanych przez powoda oraz ustalenie zasad współpracy między stronami. Strony ustaliły m. in., iż zamówienia będą składane w formie pisemnej i przesyłane mailowo na adres sprzedawcy lub telefonicznie. Osobami uprawnionymi do składania zamówień po stronie kupującego była pozwana i jej mąż Z. M.. Zamówiony towar miał być dostarczany do siedziby kupującego co najmniej 3 razy w tygodniu za wyjątkiem sytuacji, w której jego wartość nie przekroczy 2.000,00 zł (§ 4). Kupujący zobowiązał się do uiszczania kaucji za opakowania towaru. W przypadku zwrócenia nieuszkodzonych opakowań, kaucja podlegała zwrotowi w terminie 7 dni od daty zwrotu opakowań w stanie nieuszkodzonym (§ 5). Płatności za dostarczone towary miały być realizowane przelewem w ciągu 45 dni od daty dostarczenia towarów. Strony ustaliły dopuszczalny limit wymagalnych i niewymagalnych wierzytelności – kredyt kupiecki na kwotę 50.000,00 zł. W przypadku przekroczenia tego limitu przez pozwaną, powód mógł odmówić dostawy towaru bądź uzależnić dostawę od zapłaty gotówkowej. W przypadku opóźnienia w płatnościach, sprzedawca miał prawo do odmowy realizacji złożonego zamówienia do czasu uregulowania należności. Kupujący upoważnił sprzedawcę do wystawienia faktur VAT z pominięciem jego podpisu (§ 7).

Umowa została zawarta na czas nieoznaczony, z możliwością jej rozwiązania przez każdą ze stron za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Sprzedawca mógł rozwiązać umowę bez wypowiedzenia m.in. w przypadku opóźnienia w zapłacie należności wynoszącego co najmniej 30 dni od daty wymagalności zobowiązania.

Zgodnie z § 11 kupujący zobowiązany był zgłosić reklamację dotyczącą braków ilościowych lub nadwyżek ilościowych w dniu dostawy towaru lub w dniu następnym poprzez wysłanie faksu i maila. Ponadto kupujący miał obowiązek zgłosić reklamację w sprawie związanej z jakością towaru, ujawnienia wady, ale nie później niż w terminie 7 dni od dnia dostawy towaru. Umowa ta z dniem jej podpisania rozwiązywała i zastąpiła wszelkie inne uzgodnienia, ustalenia, porozumienia lub umowy dotyczące sprzedaży towarów kupującego, zawarte uprzednio między stronami.

Dowód: umowa k. 14 - 12.

Strony zawarły aneks do przedmiotowej umowy obowiązujący od dnia 2 września 2014 r. Na mocy tego aneksu strony zwiększyły limit kupiecki do kwoty 125.000,00 zł. W celu zabezpieczenia wszelkich roszczeń wynikających z umowy, pozwana oraz jej małżonek Z. M. zobowiązali się do ustanowienia na rzecz sprzedającego hipoteki umownej na nieruchomości stanowiącej ich własność do kwoty 125.000,00 zł. Zobowiązali się także do złożenia we właściwej formie oświadczenia o poddaniu się egzekucji co do wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy do kwoty 125.000,00 zł oraz wyrażenia zgody na wpis roszczenia sprzedającego o przeniesieniu jego hipoteki w miejsce hipoteki ujawnionej w księdze wieczystej. Oświadczenia te zobowiązali się złożyć i przekazać sprzedającemu do dnia 3 września 2014 r. W przypadku gdyby kupujący uregulował wszystkie wymagalne roszczenia do dnia 2 września 2015 r., sprzedający zobowiązał się do wyrażenia zgody na wykreślenie przedmiotowej hipoteki.

Aneks został podpisany także przez Z. M..

Dowód: aneks k. 19 - 20.

J. Z. M. w dniu 3 września 2014 r. w Kancelarii Notarialnej złożyli oświadczenie o ustanowieniu hipoteki na nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Tczewie prowadzi księgę wieczystą nr GD 1T/ (...), na rzecz powoda K. P., w wysokości 125.000,00 zł docelowo na pierwszym miejscu, zabezpieczającej wierzytelności powoda wobec dłużnika J. M., wynikające z umowy z dnia 13 lutego 2014 r., obejmujące zobowiązanie i odsetki ustawowe.

Dowód: akt notarialny k. 83 - 85.

Pozwana, na warunkach wynikających z umowy, kupiła od powoda towary, na potwierdzenie czego powód wystawił następujące faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 1.048,00 zł, termin płatności 15 czerwca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 3.977,64 zł, termin płatności 28 czerwca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 1.958,04 zł, termin płatności 5 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 2.003,40 zł, termin płatności 7 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 1.964,52 zł, termin płatności 14 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 2.191,32 zł, termin płatności 21 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 858,60 zł, termin płatności 21 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 2.446,20 zł, termin płatności 28 lipca 2014 r.,
- nr (...) na kwotę 1.257,12 zł, termin płatności 31 lipca 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.191,32 zł, termin płatności 5 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.029,32 zł, termin płatności 11 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 1.972,32 zł, termin płatności 16 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.181,60 zł, termin płatności 18 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 756,00 zł, termin płatności 21 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.405,16 zł, termin płatności 23 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 1.111,32 zł, termin płatności 30 sierpnia 2014 r.
- nr (...) na kwotę 685,80 zł, termin płatności 1 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 1.890,00 zł, termin płatności 6 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 3.595,32 zł, termin płatności 8 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 3.251,88 zł, termin płatności 13 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.629,80 zł, termin płatności 15 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 2.569,32 zł, termin płatności 22 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 4.075,70 zł, termin płatności 28 września 2014 r.
- nr (...) na kwotę 1.890,00 zł, termin płatności 4 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 2.758,32 zł, termin płatności 6 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 1.873,26 zł, termin płatności 10 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 2.018,52 zł, termin płatności 13 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 2.303,00 zł, termin płatności 18 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 4.208,24 zł, termin płatności 20 października 2014r.

- nr (...) na kwotę 3.530,00 zł, termin płatności 25 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 4.629,83 zł, termin płatności 27 października 2014r.
- nr (...) na kwotę 1.485,22 zł, termin płatności 2 listopada 2014r.
- nr (...) na kwotę 324,22 zł, termin płatności 10 listopada 2014r.
- nr (...) na kwotę 1.694,52 zł, termin płatności 13 listopada 2014r.
- nr (...) na kwotę 2.342,52 zł, termin płatności 15 listopada 2014r.
- nr (...) na kwotę 1.694,52 zł, termin płatności 20 listopada 2014r.
- nr (...) na kwotę 1.623,78 zł, termin płatności 22 listopada 2014r.

Pozwana odebrała towar bez zastrzeżeń, co potwierdziła podpisem na fakturach.

Dowód: faktury k. 21 - 58.

Pozwana nie zwróciła niesprzedanego towaru. Z faktury (...) w dniu 19 listopada 2014 r. zapłaciła kwotę 818,48 zł, zatem pozostało do zapłaty z tej faktury 1.048,84 zł. Pozostałe faktury nie zostały uregulowane. Zaległość pozwanej na dzień 22 listopada 2014 r. z tytułu wymienionych faktur wynosiła 81.427,84 zł, a odsetki ustawowe – 2.131,36 zł.

Dowód: faktury k. 21 – 58; wykaz zobowiązań k. 58 – 59; rozliczenie odsetek

k. 60.

Pozwana nie zgłaszała reklamacji towaru i opakowań. Powód nie odroczył pozwanej terminu płatności do 2 września 2015 r.

Dowód: zeznania świadka M. P. k. 261-261v, 00:25:22 –

00:38:13.

W dniu 8 września 2014 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 83.928,58 zł oraz do potwierdzenia salda.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 63 - 64, zestawienie faktur k. 65.

Biuro rachunkowe obsługujące przedsiębiorstwo pozwanej przesłało powodowi zestawienie transakcji, potwierdzające zadłużenie pozwanej wobec powoda.

Dowód: zestawienie transakcji podatnika J. M. k. 66 - 67,

wiadomość mailowa k. 68.

W dniu 26 lutego 2015 r. pozwana zapłaciła powodowi kwotę 49.050,95 zł.

Okoliczność bezsporna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadka.

Sąd dał wiarę zgromadzonym dokumentom, albowiem ich prawdziwość i treść nie budziła wątpliwości i nie została skutecznie zakwestionowana przez pozwaną.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. P., ponieważ były spójne, logiczne, korespondowały z przedstawionymi przez powoda dokumentami, a pozwana nie zdołała ich podważyć.

Powód domagał się zapłaty ceny za sprzedany pozwanej towar wymieniony w fakturach VAT dołączonych do pozwu wraz z odsetkami za opóźnienie, w łącznej kwocie 83.928,58 zł. W trakcie procesu pozwana wpłaciła na rzecz dochodzonej należności kwotę 49.050,95 zł.

Powód przedstawił wiarygodne dowody dla stwierdzenia istnienia swego roszczenia, a pozwana nie zgłosiła innych dowodów przeciwnych.

Pozwana nie zaprzeczyła swojemu zobowiązaniu, wskazała jedynie, iż powód udzielił jej zwłoki płatności wierzytelności do dnia 2 września 2015 r. Jednocześnie wskazała, że wierzytelność nie jest wymagalna. Pozwana zarzuciła też, iż sprzedany przez powoda towar był złej jakości oraz został dostarczony w uszkodzonych opakowaniach. Pozwana informowała o tym powoda, ale nie uznała ona swojej odpowiedzialności

Pozwana na poparcie wadliwości towaru i opakowań nie przedstawiła żadnych dowodów, nie zgłosiła też innych zarzutów. Dowód z przesłuchania stron i zeznań świadka Z. M. miał być przeprowadzony na okoliczność zgodnego zamiaru stron przy zawarciu aneksu do umowy w przedmiocie udzielenia zwłoki w spłacie należności.

Sąd oddalił ten wniosek jako bezzasadny albowiem z treści aneksu wyraźnie wynika w jakim celu był zawarty. Mianowicie strony podwyższyły limit kredytu kupieckiego udzielonego pozwanej do 125.000,00 zł, a na zabezpieczenie wierzytelności przysługujących powodowi i wynikających z umowy pozwana zobowiązała się do ustanowienia hipoteki do tej kwoty. W aneksie brak zapisu, na podstawie którego powód udzieliłby pozwanej jakiegokolwiek zwłoki w spłacie należności. Został ustalony 45 dniowy termin płatności. Dopiero w przypadku spłaty przez pozwaną wszystkich należności do 2 września 2015 r. powód zobowiązany był do wyrażenia zgody na wykreślenie hipoteki. Pozwana była zobowiązana do ustanowienia hipoteki do dnia 3 września 2014 r. Zatem dowód z zeznań świadka Z. M. i z przesłuchania stron byłby przeciwko treści dokumentu i był niedopuszczalny w świetle art. 247 k.p.c.

Powód zaprzeczył aby zgodził się na odroczenie terminu płatności. Wobec tego ciężar dowodu spoczywał na pozwanej. Pozwana nie udowodniła, iż strony dokonały zmiany umowy w tym zakresie, a treść aneksu jest jednoznaczna.

Tylko na marginesie można dodać, iż nawet przy założeniu, że zwłoka w płatności była udzielona, to ten odroczony termin już minął i wierzytelność powoda stała się wymagalna.

Nietrafny był także zarzut wadliwości towaru i opakowań. Powód zaprzeczył temu wskazując, iż pozwana nigdy nie zgłaszała reklamacji, a powinna to uczynić faksem lub mailem w terminie 7 dni. Pozwana nie przedstawiła żadnego zgłoszenia reklamacyjnego, nie określiła, z których dostaw towar był wadliwy, na czym polegały wady, ani wartości wadliwego towaru. Nie podała też w jaki sposób były uszkodzone opakowania. Pozwana przekazała swoje dokumenty księgowe, w tym niezapłacone, a zaksięgowane faktury z potwierdzeniem salda zaległości, biuru rachunkowemu, które z kolei przesłało potwierdzone saldo powodowi. Wreszcie pozwana w trakcie procesu zapłaciła kwotę. 49.050,95 zł, a jej pełnomocnik Z. M. chciał zawrzeć ugodę co do spłaty reszty zadłużenia w ratach, jednakże powód nie wyraził zgody.

Wszystkie te okoliczności świadczą o tym, iż pozwana miała świadomość co do wysokości zadłużenia i wymagalności wierzytelności.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że art. 232 k.p.c. nakłada na strony obowiązek wskazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli zaś strona nie przedstawia dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został udowodniony (zob. np. wyrok SN z 11 lipca 2001 r., V CKN 406/00, Prok. i Pr. 20002/4/45, LEX nr 52321). Wprawdzie przepis ten zawiera też postanowienie, iż Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę, jednakże jest to tylko możliwość, a nie obowiązek Sądu. Nadto to uprawnienie Sądu może być wykorzystywane tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach, nie może zaś prowadzić do zastępowania stron w spełnieniu ich obowiązków. Działanie Sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego Sądu i

odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP z 1997 r., wyrok SN z 1 grudnia 2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116, z glosą aprobowaną Witolda Broniewicza, LEX nr 47717).

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Pozwana nie zaprzeczyła co do zasady oraz co do wysokości roszczeniu powoda. W zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym nie podniosła zarzutów stricte merytorycznych, a jedynie zarzut braku wymagalności wierzytelności. Co do wadliwości towaru i opakowań, pozwana jedynie napomknęła o tym w sposób lakoniczny bez przedstawienia dowodów, nawet nie powołała się na skorzystanie z uprawnień wynikających z rękojmi. W trakcie procesu wskazała także na swoją trudną, ale przejściową, sytuację finansową.

Powołanie się na trudną sytuację materialną pozwanej, czy też zobowiązanie się do zapłaty w ratach, nie jest i nie może być skuteczną okolicznością uzasadniającą oddalenie powództwa, o co wniosła pozwana na rozprawie. Pozwana jest już w opóźnieniu w wykonaniu swojego świadczenia, tj. w zapłacie ceny za zakupiony towar. Zatem sama trudna sytuacja finansowa nie ma wpływu i znaczenia na obowiązek zapłaty za towar. Jest to obiektywna niemożność zapłaty ze względu na brak środków finansowych, a więc jest to okoliczność faktyczna, a nie prawna i nie stanowi ona podstawy do oddalenia powództwa. Powód nie wyraził zgody na zawarcie ugody, czy skierowania sprawy do mediacji, argumentując, iż pozwana ma jeszcze inne wysokie zadłużenie, przekroczyła limit kupiecki i jego zdaniem wiarygodność zawarcia ugody jest wątpliwa.

Wobec częściowego cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia Sąd, na mocy art. 496 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c., uchylił nakaz zapłaty odnośnie do kwoty 49.050,95 zł i umorzył w tej części postępowanie (pkt 1 wyroku).

W pozostałej części Sąd, na podstawie art. 535 k.c. w zw. z art. 496 k.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty i orzekł jak w pkt 2 wyroku. O odsetkach za opóźnienie orzeczono natomiast zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. Powód mógł dokonać kapitalizacji odsetek. Sąd zasądził odsetki od skapitalizowanych odsetek w znaczeniu prawnym, które stanowiły drugą należność główną poddaną oprocentowaniu i dochodzoną pozwem w kwocie 2.131,36 zł, zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia wytoczenia powództwa w oparciu o art. 482 § 1 k.c. (por. post. SN z dnia 24 lutego 2012 r., II UZ 63/11, LEX nr 1211158; uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNAPiUS 1998/7/204, LEX nr 31737 oraz uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 28 czerwca 1999 r., III CZP 12/99, OSNC 2000/1/1, LEX nr 36453; post. SN z dnia 29 września 2000 r., V CKN 71/00, niepubl., post. SN z dnia 29 lipca 1997 r., I PZ 25/97, niepubl., post. SN z dnia 22 października 1998 r., II UZ 87/98, niepubl., post. SN z dnia 14 stycznia 2009 r., III PZ 2/08, niepubl.).

Na rozprawie Sąd oddalił wniosek pozwanej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Zgodnie z art. 124 § 1 k.p.c. zgłoszenie wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, jak również wniesienie środka odwoławczego od odmowy ich ustanowienia nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania. Zdaniem Sądu pozwana nie jest osobą nieporadną, a wniosek ten był zgłoszony w celu niezasadnego przedłużenia postępowania. Pozwana wypowiedziała pełnomocnictwo profesjonalnemu pełnomocnikowi na dwa dni przed rozprawą.

O kosztach procesu orzeczono w nakazie zapłaty w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu 1.045,00 zł, wynagrodzenie adwokata za zastępstwo procesowe 3.600,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł, razem 4.662,00 zł.

Co do kwoty zapłaconej w trakcie procesu pozwana należy traktować jako stronę przegrywającą z uwagi na spełnienie części świadczenia dopiero po wytoczeniu powództwa.

Z/

1) (...)

2) (...) Z. M.,

3) (...)

T. 13.11.2015 r.